

2. Es considera que cal donar un tractament especial als territoris de muntanya per part dels poders públics?

Sí, però aquest tractament diferenciat ha de tenir el seu punt fort en una fiscalitat diferenciada, establir generacions de energia que permetin una reducció de la despesa energètica que permetin i donar facilitats per a la rehabilitació de masies i l'urbà disseminat, per a la fixació de la gent al territori.

Al respecte és fonamental establir:

- Una zona de fiscalitat diferenciada amb una reducció sobre el tram del IRPF autonòmic per als residents permanents als territoris de muntanya.
- Una desgravació fiscal especial per a les empreses que decideixin fixar una seu o oficina amb un mínim de 5 treballadors en aquestes comarques durant els 4 primers anys des de la seva instal·lació.
- Aquests territoris es caracteritzen tot sovint per unes despeses energètiques més elevades i alhora dificultats en l'urbanisme que sovint confronta nombroses limitacions ambientals. És necessari establir els mecanismes adients, tant urbanístics com de promoció econòmica, per a que cada municipi pugui establir les col·laboracions públic-privades adients per establir generacions de energia que permetin una reducció de la despesa energètica dels ciutadans i empreses d'aquestes zones a fi de rebaixar el cost de la vida i enfortir la competitivitat de llur economia.
- Aquests municipis han de quedar exonerats de liquidar el impost de CO₂. La mobilitat en vehicle és obligada en aquestes zones i sovint els vehicles tenen una antiguitat considerable. Cal una exempció de dos vehicles per família resident o en el seu defecte una exempció al conjunt dels territoris de muntanya.
- El urbanisme de les zones de muntanya ha d'estar adequat al territori on històricament s'hi ha desenvolupat. No es poden fer servir determinats paràmetres més propis de ciutats compactes. En aquest sentit s'ha de donar facilitats per a la rehabilitació de masies i el urbà disseminat, al temps que cal preveure espais de creixement.